

opusdei.org

"Papa je pokazao evangelizacijsku snagu molitve"

Predsjednik Kongregacije za interpretaciju pravnih tekstova govori u nekoliko intervjuua o svom divljenju prema Ivanu Pavlu II i o svom životu u Opusu Dei.

14.03.2006.

Intervju u El Paisu s Enricom Gonzalesom.

**Ivan Pavao II je putujući papa.
Izgleda da je više zaokupljen**

evangelizacijom nego s upravljanjem u Vatikanu.

Mediji su dali mnogo važnosti Papinim posjetima kojih je bilo preko 100 i ljudima koje je papa preko posjeta dotakao. Također su usmjerili pažnju desetima doktrinalnih dokumenata koji su proglašeni. Postoji još jedna aktivnost Ivana Pavla II koja se često ne spominje. Koja je izvor i centar svega, a to su sati molitve pred Presvetim Sakramentom. Ono što me posebno impresionira u mojim kontaktima s njim je Papina mistika. On je čovjek koji svakodnevno živi u zajedništvu s Bogom. On nije samo zamjenik Kristov, već želi učiniti Krista prisutnim u svojim riječima, u svom učenju i djelima. Mislim da je ta mistična dimenzija izvor cijelog njegovog apostolskog i misionarskog života.

Možda je za vas najveći događaj u proteklih 25 godina, kanonizacija Josemarije Escrivá s kojim ste mnogo godina živjeli i radili.

Živio sam s njim 22 godine i od našeg prvog susreta, mogao sam vidjeti u njemu sveca. Možda to zvuči pretjerano, ali vidio sam nebrojeno mnogo primjera njegove herojske vjere i neprestanog zajedništva s Bogom. Na dan kad sam ga upoznao, mladić koji je stanovao u našoj zgradi je umro. On je ušao u sobu pun tuge oca koji je upravo izgubio sina. Patnja se ocrtavala na njegovu licu. Spustio se na koljena i poljubio u čelo mladića. Molili smo molitvu za umiruće i poslije kad je izlazio iz sobe na njegovu licu pojavio se osmijeh. Rekao je Smijem se zato jer je tvoj brat pobijedio u posljednjoj bitci. Završio je svoj život ispunjavajući volju Božju. Njegov život je reflektirao Kristovo Čovještvo i Božanstvo, učinio bi da se zaljubiš u

Čovještvo Kristovo, u savršenog Boga i savršenog Čovjeka.

Opus Dei učestalo govori o traženju snage i utjecaja. Koje je objašnjenje za to?

Rekao bih da postoje dva razloga. Prvi je, svijetlo uvijek padne na one s posebnim mjestom u društvu, biznisu, politici i sveučilištu. Nikad ne padne na one tisuće vjernika Opusa Dei čije su zasluge i rad nezabilježene: profesionalci, umjetnici, radnici, poljoprivrednici. Drugi razlog je taj da neki ljudi ne razumiju političku i profesionalnu nezavisnost vjernika prelature. Oduvijek sam pronalazio različitost političkih mišljenja u Opusu Dei i to me je oduševljavalo. Bilo mi je 20 kad sam se pridružio Djelu (Opus Dei) i moja je osoba bila već donekle izgrađena. Bio sam urednik jednog časopisa u Madridu. Primjera radi, jednom sam proveo noć u zatvoru

General de Seguridad (politički zatvor koji je vodio Francov režim) jer sam uhvaćen s još nekoliko studenata pišući veliki natpis na glavnoj ulici Madrida s riječima Neka živi agrarna revolucija u Andaluziji.

U Opusu Dei vlada velika sloboda mišljenja. Da, postoji jedna zamisao koju dijele svi vjernici Opus Dei, a to je nešto čemu Ivan Pavao II posebno poklanja pažnju: socijalni nauk Crkve o zaštiti života, braka, slobode, učenja, prava roditelja, etičkih i ekonomskih načela i kvalitete života osoba. Tu se svi moramo složiti, ali ne samo vjernici Opusa Dei, već i svi katolici.

Intervju u El Mundu (Ruben Amon)

Opus Dei je jako narastao tijekom pontifikata Ivana Pavla II. Koliko Opus Dei posjeduje Papu, a koliko papa posjeduje Opus Dei?

Znam neke ljude koji Opus Dei drže lobijem i njegovom velikom utjecaju na Ivana Pavla II. Ali ipak sam mišljenja da Papa vjeruje u nove institucije u Crkvi. Opus Dei je jedna od njih, ali ne i jedina. Ivan Pavao II simpatizira teologiju rada Sv. Josemarije Escrivá, tehnički gledano to je i dio njegova pontifikata. Opus Dei zato posjeduje dio Papine vjere i poslušnosti prema njegovom učenju. Jasno mi je da Prelatura pomaže njemu u molitvama i mrtvljenjima o kojima se danas teško govori. Ali moramo znati kako je to nositi Križ kao što ga nosi Ivan Pavao II.

Kakvo je pravo zdravstveno stanje pape?

Njegove fizičke granice su poznate, kao i njegove poteškoće u govoru. Preuzeo je svoj križ na sebe kao i Isus. Radije razmišlja o drugima nego o sebi, zato jer je on sluga slugu Božjih. On mora ispuniti svoje

pastoralne dužnosti do posljednjeg daha. Ali potrebno je naglasiti da je Papino psihičko stanje dobro.

Njegova inteligencija je čista kao i uvijek. Njegova memorija je netaknuta. Konačno, on nastavlja pokazivati snagu, želju i tendencije za obavljanje svog pastoralnog rada.

S čim se najviše slažete u njegovom četvrtstoljetnom pontifikatu?

Papa govori o poteškoćama, važnim točkama, kilometrima puta koje je prešao. Ali postoji jedan drugi fenomen koji nismo čuli. Papa je postavio rekord u satima molitve pred Presvetim Sakramentom. Ovih 25 godina je veliki dokaz, enormne snage evangelizacije koju mistika poznaje.

Intervju u ABC-u (Juan Vincente Boo)

Što vam znači kardinalska čast?

Čast mi znači da poznajem dio
Papinog senata i da sam dio tijela koji
pomaže papi voditi univerzalnu
Crkvu. Prihvatio sam kardinalsku
čast s mirom i sve sam položio u ruke
Božje.

Jasno mi je da kardinalska čast nije
nagrada za moje osobne vrline.
Radije o tome razmišljam kao časti
koju je Papa prepoznao kroz tri
važna predmeta moga rada. Prvi je
kanonsko pravo kojem ja predsjedam
kroz dikasterij koji pomaže Svetom
Ocu u crkvenopravnim pitanjima.
Drugi, za Španjolsku, moju matičnu
crkvu i treći za instituciju kojoj
pripadam, a to je Opus Dei.

**Vi ste planinar i pjesnik kao i
Papa...**

Ne nismo sasvim jednaki. On je
istinski pjesnik. Njegov Rimski triptih
je čudesan, to je teška poema. Ljudi
raspravljaju o tome da li metafizika

može biti pjesništvo, a Papa je pokazao da može...

Što se tiče planinarenja, s tim sam se počeo baviti kroz mije studentske dane u Madridu. Nakon dolaska u Italiju, otišao sam na Alpe i za dugih misija u Latinskoj Americi planinario sam planinama Anda. Planinarenje je šport koji ti dopušta da se moliš. Hodaš satima promatrajući prirodu, razgovaraš s Bogom zahvaljujući Mu za mnoga divna stvorenja koja vidiš, moliš ga da ti ukaže na rješenje različitih problema. Priroda ti pomaže promatrati teologiju stvaranja, vidiš svu tu ljepotu koja je nesavršena, ali stvarna, a s druge strane stoji Bog koji je savršen.

evangelizacijsku-snagu-molitve-2/
(27.04.2025.)